

Nejvyšší soud

prostřednictvím

Městského soudu
v Praze

ke sp. zn. 73 T 2/2018

Podle § 265d odst. 1 písm. a) trestního řádu a ve lhůtě uvedené v § 265e odst. 1 trestního řádu podávám ve prospěch i v neprospěch obviněných

A. G., nar. ***, trvale bytem ***,

M. B., nar. ***, bytem ***, a

J. H., nar. ***, trvale bytem ***,

dovolání

proti rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 11. 4. 2022 sp. zn. 4 To 49/2021, kterým byl podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu zrušen ve výrocích o trestu (mj.) ohledně obviněného A. G. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 5. 10. 2020 č. j. 73 T 2/2018-13 048, jímž byli (mj.) obvinění M. B. a A. G. uznáni vinnými a byl jim uložen trest a obviněný J. H. byl podané obžaloby zproštěn, a nově bylo rozhodnuto o trestu (mj.) ohledně obviněného A. G.,

a to z důvodu uvedeného v § 265b odst. 1 písm. l) trestního řádu, neboť v napadeném rozhodnutí některý výrok chybí a některý výrok je neúplný.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 5. 10. 2020 č. j. 73 T 2/2018-13 048 byli uznáni vinnými obviněný V. P. pod bodem I. 1) pro přečin legalizace výnosů z trestné činnosti z nedbalosti podle § 217 odst. 1, 3 písm. a), b) trestního zákoníku, ve znění účinném do 31. 5. 2015, obviněný A. G. pod body I. 2), I. 3), III. 3), III. 4), III. 5) pro pokračující zločin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b), odst. 4 písm. b), c) trestního zákoníku, ve znění účinném do 31. 5. 2015, dílem samostatně, dílem ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, a pod bodem III. 1) pro zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 3 trestního zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2016, obviněný M. B. pod bodem II. pro zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 3 trestního zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2016, ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, obviněný M. V. pod bodem II. Pro zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 3 trestního zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2016, ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, obviněný J. R.

pod bodem III. 2) pro přečin legalizace výnosů z trestné činnosti z nedbalosti podle § 217 odst. 1, 3 písm. a), b) trestního zákoníku, ve znění účinném do 31. 5. 2015, obviněný J. Š. pod bodem III. 3) pro zločin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b), odst. 4 písm. b), c) trestního zákoníku, ve znění účinném do 31. 5. 2015, ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, obviněný K. M. pod bodem III. 3) pro přečin legalizace výnosů z trestné činnosti z nedbalosti podle § 217 odst. 1, 3 písm. a), b) trestního zákoníku, ve znění účinném do 31. 5. 2015, a obviněný M. M. pod bodem IV. pro zločin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b), odst. 4 písm. b), c) trestního zákoníku, ve znění účinném do 31. 5. 2015, ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.

2. Uvedení obvinění se této trestné činnosti dopustili jednáním podrobně rozvedeným ve skutkové větě uvedeného rozsudku, na niž lze pro stručnost a vzhledem k obsahovému zaměření tohoto dovolání toliko odkázat.

3. Za uvedenou trestnou činnost byl obviněnému A. G. uložen podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání devíti roků, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Dále byl tomuto obviněnému podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech, včetně jejich zastupování na základě plné moci, a dále v zákazu podnikání v oboru nákupu, prodeje a skladování pohonných hmot včetně jejich dovozu, a to na dobu sedmi roků, a zároveň podle § 71 odst. 1 trestního zákoníku též trest propadnutí náhradní hodnoty ohledně zajištěných finančních prostředků. Obviněnému M. B. byl podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání šesti roků a šesti měsíců, pro jehož výkon byl zařazen podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou. Dále byl tomuto obviněnému podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech, včetně jejich zastupování na základě plné moci, a dále v zákazu podnikání v oboru nákupu, prodeje a skladování pohonných hmot včetně jejich dovozu, a to na dobu sedmi roků. Mimoto bylo rozhodnuto o trestech ohledně dalších obviněných, kteří byli uznáni vinnými.

4. Zároveň byli tímto rozsudkem Městského soudu v Praze podle § 226 písm. b) trestního řádu obžaloby zproštěni obvinění J. H., L. E., P. L. a J. V., když Městský soud v Praze dospěl ohledně uvedených obviněných k závěru, že v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

5. Proti tomuto rozsudku podali odvolání obvinění V. P., A. G., M. B., M. V., J. Š., K. M. a M. M. Rozsudek odvoláním napadl rovněž státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze, který toto odvolání výslovně podal v neprospěch obviněných A. G., J. H., L. E. a P. L. do výroku o vině a v neprospěch obviněného M. B. do výroku o trestu.

6. O takto podaných odvoláních rozhodl Vrchní soud v Praze nyní napadeným rozsudkem ze dne 11. 4. 2022 sp. zn. 4 To 49/2021 tak, že výrokem pod bodem I. podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu rozsudek soudu prvního stupně

zrušil, aniž uvedl z podnětu jakého opravného prostředku, a to ohledně obviněných A. G., M. V., J. Š., K. M. a M. M. ve výrocích o trestech. Podle § 259 odst. 3 trestního řádu znovu rozhodl tak, že při nezměněných výrocích o vině byly těmto obviněným uloženy nové tresty.

7. Obviněnému A. G. byl takto nově uložen podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání osmi roků, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Dále mu byl uložen podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku trest zákazu činnosti ve stejném rozsahu a trvání jako v rozsudku soudu prvního stupně a podle § 70 odst. 1 trestního zákoníku trest propadnutí věci, a to ohledně zajištěných finančních prostředků.

8. Kromě toho odvolací soud výrokem pod bodem II. podle § 258 odst. 1 písm. b), c), odst. 2 trestního řádu z podnětu odvolání státního zástupce zrušil rozsudek soudu prvního stupně ve zprošťujících výrocích ohledně obviněných L. E. a P. L. Podle § 259 odst. 1 trestního řádu věc v tomto rozsahu vrátil Městskému soudu v Praze, neboť je nutno učinit ve věci rozhodnutí nové. Výrokem pod bodem III. odvolací soud podle § 256 trestního řádu zamítl jako nedůvodné odvolání obviněného M. B.

9. O odvolání obviněného V. P. rozhodl Vrchní soud v Praze samostatným usnesením ze dne 11. 4. 2022 sp. zn. 4 To 49/2021 tak, že podle § 257 odst. 1 písm. c) trestního řádu rozsudek soudu prvního stupně ohledně tohoto obviněného zrušil v celém rozsahu. Trestní stíhání uvedeného obviněného následně za použití § 223 odst. 1 trestního řádu z důvodu uvedeného v § 11 odst. 1 písm. b) trestního řádu zastavil.

10. Se způsobem formulace a rozsahem výroků napadeného rozsudku se však nelze ztotožnit.

11. Jak vyplývá z výše uvedené rekapitulace rozhodnutí soudů, není z celého výroku napadeného rozsudku patrné, jakým způsobem bylo rozhodnuto o odvolání státního zástupce v neprospěch obviněného M. B. proti výroku o trestu a ohledně J. H. proti výroku o vině, resp. proti výroku zprošťujícímu. K tomu lze doplnit, že ačkoli obecně je odvolání v zásadě nedělitelné a není proto namístě o odvolání rozhodovat různými výroky, v případě odvolání státního zástupce podaného ohledně více obviněných jde o nedělitelnost relativní, neboť takové odvolání se vztahuje vždy ke každé jednotlivé osobě obviněného.¹ Pakliže je tedy vyhověno odvolání státního zástupce pouze ve vztahu k některému z obviněných, ohledně kterých byl opravný prostředek podán, a ve zbytku nikoli, je třeba ve vztahu k těm obviněným, u kterých podanému odvolání státního zástupce vyhověno nebylo, rozhodnout samostatným zamítavým výrokem. Takový výrok však u odvolání státního zástupce ohledně obviněných M. B. a J. H. učiněn nebyl a jedná se tak o výrok *chybějící*. Na tom ničeho nemění, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí lze dovodit, jakým způsobem odvolací soud zamýšlel ve věci rozhodnout (srov. odstavce 33. a 35. odůvodnění napadeného rozsudku).

¹ Tento závěr není nijak dotčen ani aktuálním stanoviskem pléna Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS-st. 56/22, neboť to se zabývá rozhodnutím odvolacího či dovolacího soudu z pohledu opravného prostředku podaného obviněným.

12. Pokud jde o odvolání státního zástupce ve vztahu k obviněnému A. G., které bylo zaměřeno v neprospěch obviněného proti výroku o vině, je z odůvodnění napadeného rozsudku rovněž patrné (srov. odstavec 32.), že se s ním odvolací soud neztotožnil. Na druhou stranu nelze přehlédnout, že tento soud zároveň přikročil, kromě zmírnění výroku o trestu odnětí svobody, též k dílčí změně v případě původně rozsudkem soudu prvního stupně uloženého trestu propadnutí náhradní hodnoty podle § 71 odst. 1 trestního zákoníku. Ten byl nyní napadeným rozsudkem odvolacího soudu změněn na trest propadnutí věci podle § 70 odst. 1 trestního zákoníku. Z odůvodnění nyní napadeného rozsudku nelze jasně dovodit, zda takovou změnu považoval odvolací soud za změnu ve prospěch, či v neprospěch obviněného. Lze však mít za to, že jde o takovou změnu výroku o trestu, která je co do svých důsledků v neprospěch obviněného. Uložení trestu propadnutí věci podle § 70 odst. 1 trestního zákoníku v sobě totiž obsahuje závěr, že propadlá věc je výnosem trestné činnosti, kterýžto závěr v případě propadnutí náhradní hodnoty činěn není. K takové změně v neprospěch obviněného byl však odvolací soud oprávněn přikročit pouze na podkladě odvolání státního zástupce podaného v neprospěch tohoto obviněného, což však z výroku napadeného rozsudku rovněž nijak nevyplývá. V tomto směru lze považovat výrok napadeného rozsudku za *neúplný*, neboť v něm není vyjádřeno, že k modifikaci výroku o trestu ohledně tohoto obviněného odvolací soud přikročil též z podnětu odvolání státního zástupce. Pokud by však nebyl přijat výše naznačený závěr, že změna trestu propadnutí náhradní hodnoty na trest propadnutí věci je změnou v neprospěch obviněného, v takovém případě by v napadeném rozhodnutí absentoval, obdobně jako u výše zmíněných obviněných, výslovný výrok o zamítnutí odvolání státního zástupce ohledně obviněného A. G. a jednalo by se tak i v tomto případě rovněž o výrok chybějící.

13. Absence výslovného zamítavého výroku ohledně odvolání státního zástupce podaného v neprospěch obviněných M. B. a J. H. je přitom na újmu jejich právní jistotě, což lze považovat za vadu, která je v jejich neprospěch, a z tohoto pohledu je dovolání zaměřeno v jejich prospěch. V případě rozhodnutí o chybějícím výroku však nelze zároveň vyloučit, že nové rozhodnutí by mohlo jejich postavení zhoršit, a v tomto směru je dovolání zaměřeno též v jejich neprospěch.

14. Rovněž v případě obviněného A. G. je nejasnost výrokové části nyní napadeného rozsudku na újmu jeho právní jistoty, zároveň však lze mít i za to, že doplnění jeho se týkajícího výroku napadeného rozhodnutí o konstatování, že k modifikaci uloženého trestu bylo přikročeno též na podkladě odvolání státního zástupce podaného v jeho neprospěch, by mohlo být považováno za zhoršení jeho postavení. Ohledně tohoto obviněného je proto dovolání zaměřeno rovněž jak v jeho prospěch, tak i v jeho neprospěch.

15. Pouze pro úplnost lze zmínit, že u výroku pod bodem I. by bylo vhodné ohledně ostatních obviněných (M. V., J. Š., K. M. a M. M.) výslovně vyjádřit, že ke zrušení výroků o trestech došlo pouze na podkladě jejich odvolání. Nicméně tato okolnost patrně právní jistotu uvedených obviněných nenarušuje, neboť v jejich neprospěch odvolání podáno nebylo.

S ohledem na popsané skutečnosti

navrhují,

aby Nejvyšší soud v neveřejném zasedání, k jehož konání může přistoupit podle § 265r odst. 1 písm. b) trestního řádu:

podle § 265l odst. 2 trestního řádu, za podmínky uvedené v § 265p odst. 1 trestního řádu Vrchnímu soudu v Praze přikázal, aby rozhodl o chybějících výrocích z rozsudku ze dne 11. 4. 2022 sp. zn. 4 To 49/2021 ohledně odvolání státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze podaného v neprospěch obviněných M. B. aj. H. a zároveň aby doplnil neúplný výrok pod bodem I. svého rozsudku o vyjádření, že ohledně obviněného A. G. bylo rozhodnutí učiněno též z podnětu odvolání státního zástupce podaného v neprospěch tohoto obviněného.

Pokud by Nejvyšší soud shledal, že v posuzované věci je nutno rozhodnout jiným než navrhovaným způsobem, vyjadřuji i pro tento případ souhlas s projednáním věci v neveřejném zasedání [§ 265r odst. 1 písm. c) trestního řádu].

Brno 24. června 2022

JUDr. Igor Stříž
nejvyšší státní zástupce